

PAPA FRANJO

Neprestano slušati Isusov glas

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji
u nedjelju 16. ožujka 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem Evandjelju slušali smo o događaju Preobraženja. To je druga etapa korizmenog hoda: prva su kušnje u pustinji, prošle nedjelje; a druga Preobraženje. Isus "uze... sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede na goru visoku, u osamu" (Mt 17, 1). Planina u Bibliji predstavlja mjesto blizine s Bogom i bliskog susreta s njim; mjesto molitve, gdje se boravi u Gospodinovoj prisutnosti. Po dolasku na goru Isus se pred učenicima preobrazio, pokaza im se obasjan sjajem, prelijep; a zatim se pojaviše također Mojsije i Ilija, koji razgovarahu s njim. Lice mu je bilo tako sjajno i haljine tako bijele da je Petra to toliko zadivilo da je htio ostati ondje, malne zaustaviti taj trenutak. Uto se s neba začu glas koji proglašava Isusa svojim preljubljenim Sinom, govoreći: "Slušajte ga" (r. 5). To su važne riječi! Naš je Otac to rekao apostolima a kaže i nama: "Slušajte Isusa, jer je moj ljubljani Sin". Neka nam te riječi ovaj tjedan ostanu urezane u pameti i srcu: "Slušajte Isusa!". I to ne kaže Papa, već to kaže Bog Otac, i to svima: meni, vama, svima, baš svima! To je kao neka pomoć za napredovanje na korizmenom putu. "Slušajte Isusa!" To se ne smije zaboraviti.

Taj je Očev poziv vrlo važan. Mi, Isusovi učenici, pozvani smo biti osobe koje slušaju njegov glas i ozbiljno shvaćaju njegove riječi. Da bi se slušalo Isusa, treba mu biti blizu, slijediti ga, kao što su to činila mnoštva iz Evandjelja koja su hrlila za njim putovima Palestine. Isus nije imao neku

katedru ili stalnu govornicu, već je bio putujući učitelj, koji je prenosio svoja učenja, a to su bila učenja koja mu je dao Otac, duž putova, prelazeći udaljenosti koje nije uvijek bilo moguće predvidjeti i koje ponekad nije bilo nimalo lako prijeći. Slijediti Isusa da bi ga se slušalo. Ali Isusa slušamo također u njegovoj pisanoj riječi u Evanđelju. Postavit ću vam jedno pitanje: pročitate li svaki dan jedan ulomak iz Evanđelja? Da, ne... da, ne... Pola-pola... Neki da a neki ne. Ali to je važno! Čitate li Evanđelje? To je dobro; dobro je imati malo Evanđelje i nositi ga sa sobom, u džepu, u torbi, i pročitati iz njega jedan mali ulomak u bilo kojem trenutku u danu. Ja u svako doba dana uzmem iz džepa Evanđelje i nešto iz njega pročitam, neki mali ulomak. Ondje je Isus i govori, u Evanđelju! Mislite na to. To nije teško, niti je nužno da budu sva četiri: nosimo sa sobom jedno od Evanđelja, malo Evanđelje. Neka Evanđelje bude uvijek s nama, jer je to Isusova riječ koja nam je dana da je možemo slušati.

Iz toga događaja Preobraženja želim izvući dva značajna elementa, koje ću sažeti u dvije riječi: uspon i silazak. Imamo potrebu za tim da se povučemo u osamu, da se uspemo na goru u prostor tišine, da bismo pronašli same sebe i bolje čuli Gospodinov glas. To je ono što činimo u molitvi. Ali ne možemo ondje ostati! Susret s Bogom u molitvi nas potiče da iznova "siđemo s gore" i vratimo se dolje, u ravnicu, gdje susrećemo mnogu braću opterećenu naporima, bolestima, teškoćama, neznanjima, materijalnim i duhovnim siromaštvom. Pozvani smo toj našoj braći koja su u nevolji

donijeti plodove svog iskustva s Bogom, dijeleći s njima primljenu milost. I to je zanimljivo. Kada čujemo Isusovu riječ, kada slušamo Isusovu riječ i imamo je u srcu, ta riječ raste. A znate li kako raste? Kada je se daje drugima! Kristova riječ raste u nama kada je naviještamo, kada je dajemo drugima! I to je kršćanski život. To je poslanje za čitavu Crkvu, za sve krštenike, za sve nas: slušati Isusa i davati ga drugima. Ne zaboravite: ovaj tjedan slušajte Isusa! I sjetite se ovoga o Evanđelju: hoćete li to učiniti? Hoćete li to učiniti? Iduće nedjelje ćete mi reći jeste li to učinili: imate li malo Evanđelje u džepu ili torbi kako biste čitali mali ulomak tijekom dana.

A sada se obratimo našoj Majci Mariji, i povjerimo se njezinu vodstvu da bismo s vjerom i velikodušnošću nastavili ovaj korizmeni put, učeći malo više se "uspinjati" molitvom i slušati Isusa i "sići" s bratskom ljubavlju, naviještajući Isusa.